

Onderweg naar Pasen

Als u dit kerkblad leest, hebben we al vijf groothuisbezoeken achter de rug. Het blijkt een goede manier om met u allen kennis te maken in korte tijd. Het mooie was dat niet alleen ik u een beetje heb leren kennen, omdat u vaak een bijzonder inkijkje hebt gegeven in uw leven. Velen van u hebben elkaar daardoor ook weer beter leren kennen, zo is gebleken en dat hebben we ook als bijzonder mogen ervaren.

Met de spiritgroep zal nog een bijeenkomst georganiseerd worden en ook met de jeugd hoop ik nader kennis te maken. Ik vind het leuk om van hen te horen wat hen bezighoudt, ook ten aanzien van geloof en kerk. En zeker wil ik ook eens met de zondagschool meedraaien en bezig gaan met de brieven die ik van de kinderen heb gekregen.

Als dit kerkblad verschijnt, zitten we bijna op de helft van de 40-dagentijd. Zondag 6 maart wordt traditioneel zondag Laetare (wat betekent: Verheugt u!) genoemd, een naam die ontleend is aan Jesaja 66:10 'Verheug u, Jeruzalem!' waarmee vroeger de introitus begon. De Lutherse overlevering noemt deze zondag ook wel 'Klein Pasen'. Dat zegt iets over het karakter van deze zondag. Het mag allemaal iets uitbundiger op deze zondag.

Twee weken na deze zondag, begint op Palmarum de Stille Week. Vanaf die dag maken we een 'reis', die ons voert langs de maandag, dinsdag en woensdag, waarop u 's avonds de vespers kunt bijwonen in Balk. Daarna gaat de reis verder langs de Witte Donderdag en Goede Vrijdag naar de Paaswake op Stille Zaterdag. Gedurende deze dagen leven we toe naar het grote Paasfeest dat in de Paaswake begint en op de Paaszondag wordt voortgezet.

Op zondag Palmarum gedenken we Jezus' intocht in Jeruzalem. De non Egeria, die rond 380 na Chr. een pelgrimstocht naar Jeruzalem maakte, beschreef hoe op de zondag voor Pasen de hele bevolking van Jeruzalem de intocht van Jezus in de stad naspeelde. Vanaf de Olijfberg trok men met palm- en olijftakken zwaaiend naar de stad.

Van oudsher spelen kinderen op Palmpasen een grote rol. In het verhaal van Jezus' intocht volgens Mattheüs, wordt over hen verteld dat ze tot in de tempel "Hosanna voor de Zoon van David" blijven roepen. De hoge heren nemen hen dat kwalijk, maar Jezus wijst die hoge heren terecht met een citaat uit Psalm 8:3 "Uit de mond van kinderen en zuigelingen hebt Gij U een loflang bereid". Daarom willen ook wij ons in onze Palmpasenviering wat meer aanpassen aan de kinderen en krijgen zij daarin bijna als vanzelfsprekend een aandeel.

In de dienst van Witte Donderdag gedenken we dat Jezus, die Jood was, voor de laatste keer Pesach vierde. Dat is het feest waarin het volk Israël de uittocht en bevrijding uit Egypte gedenkt. Jezus deed dat door in de kring van zijn leerlingen de Seidermaaltijd te vieren. Zij lazen het verhaal van de uittocht uit Egypte en zij deelden de ongezuurde broden (matzes) en de wijn en zongen het Hallel (Psalm 113-118). En wij bedenken dat Hij zelf aan deze exodus een nieuwe dimensie toevoegde met zijn leven en dood. Dit moeten we ons voortaan realiseren.

Op grond hiervan vieren wij het Avondmaal waarbij het tafelgebed gevormd en geordend wordt door de Hallel-psalmen en delen we matzes en wijn in de kring aan elkaar. Als we de lofprijzing hebben gezongen, lezen we aan het eind van de viering dat Jezus en de zijnen aankomen bij Getsémane, om de overgang naar de Goede Vrijdag te maken.

Op Goede Vrijdag vindt een gedachtenisviering plaats om het lijden van Christus te gedenken. Het lijdensverhaal volgens Lucas bepaalt ons bij Zijn lijden en dood.

We sluiten de dienst af met het 'Onze Vader', "want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in eeuwigheid!" Daaruit mogen we hoop putten. In het duister en in stilte verlaten we daarna de kerk.

Nadat op de Goede Vrijdag de paaskaars is gedoofd, wachten we op de Stille Zaterdag in het duister op de komst van het Licht van Christus, de Opgestane Heer. De nieuwe Paaskaars wordt aan het begin van de dienst binnengedragen, om daarmee aan te geven dat de lezingen uit het Oude Testament ook al in een vreugdevol perspectief staan. In de eerste lezing, het scheppingsverhaal uit Gen. 1, zegt God op de eerste dag: 'Er zij licht' en er was licht. Ook in de andere lezingen uit het Oude Testament, klinkt steeds de thematiek van opstanding, bevrijding en nieuw leven door.

Jongeren doen mee door voorafgaand aan de oudtestamentische lezing de vraag te stellen: "Waarom is deze nacht anders dan alle andere nachten?" Het is de vraag die het jongste kind in de Joodse traditie aan het begin van de Seidermaaltijd stelt.

We spreken onze doopgelofte opnieuw uit en luisteren naar het Paasevangelie, waarna we huiswaarts gaan om op de Paasmorgen de Paasdiensten vreugdevol af te sluiten met een feestelijk paasontbijt in de Skeakel. Ook het project van de zondagschool krijgt hier een afronding. Wij hopen natuurlijk dat u allen, jong en oud, aanwezig zult zijn om het Paasfeest mee te vieren!

Tot slot:

Het Paaslicht hebt Ge ons gegeven,
en tot nieuwe mensen
hebt Gij ons gemaakt.

Met nieuwe ogen
mogen wij zien,
mensen
met goede moed,
getroost door Uw Geest.

Blijf onze ogen openen,
en ons de adem geven
voor het lied
waarin de bevrijding weerklinkt,
opdat wij instaan
voor opstandingsleven,
vrijheid en bloei
van uw mensenkinderen.

Sytze de Vries (uit: Zolang wij adem halen)

Hartelijke groet,
ds. Anke Oosting.

